Wspólnota

widzialny symptom dobra

Nr 16 (361) • 31.01.2021 • gazetka parafialna • parafia Wniebowzięcia N.M.P. w Żarach

Dynamiki w dobrym

Są wiadomości, z którymi trudno się pogodzić, w które ciężko uwierzyć. Nowy Rok przyniósł informację o śmierci młodego księdza. To nagłe odejście, wywołało żal wśród wielu. Jeden z moich kolegów, rozważając odejście 47 latka powiedział: „Pan powołał go trzy razy: do życia, kapłaństwa i wieczności" a na pytanie, które zadaje wielu: dlaczego tak szybko? Usłyszałam: „Może, by szeptał nasze imiona, by wstawiał się za nami, może byśmy my, mieli jeszcze odrobinę czasu, by komuś lub coś naprawić, sprawić radość, spełnić dobry uczynek". Ta odpowiedź zainspirowała mnie do noworocznego słowa. Często zadajemy sobie pytanie: Dlaczego? Dlaczego Bóg pozwala na epidemię i wiążące się z nią śmierci? Dlaczego nieszczęścia chodzą parami? Dlaczego niepowodzenie jest moim udziałem? Dlaczego w mojej rodzinie borykam się z wielorakimi problemami? Dlaczego? Dlaczego? Dlaczego ... Na progu Nowego Roku stawiam pytanie: Dlaczego żyję? Co mogę uczynić dobrego swoim istnieniem? Jesteśmy szczęściarzami. Bóg ofiarował nam kolejny rok życia. Bez wątpienia odpowiedź mojego znajomego jest właściwa: została nam dana odrobina czasu, by czynić dobro. Nie wiemy jak długa będzie to chwila. Oby, jak najdłuższa dla nas i tych, których kochamy. Nie traćmy czasu, starajmy się być zacni. W Nowym Roku życzę pośpiechu i dynamiki w dobrym a umiejętnego unikania tego, co kłopotliwe i złe.

Anna Grin

Nie trzeba. Można

Niecały miesiąc dzieli nas od rozpoczęcia Wielkiego Postu. 40-dniowa wędrówka Kościoła ku Chrystusowi to okres Wielkiego Postu. To bardzo ważny czas dla całego Kościoła i wszystkich wierzących. To czas, w którym przygotowujemy się do dobrego przeżywania Świąt Paschalnych i do tego, aby tajemnica męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa nabrała dla nas na nowo konkretnej wartości. Wielki Post ukształtował się w starożytności. Pierwotnie były to zasadniczo dwa dni – piątek i sobota. Dwa dni ścisłego, surowego postu, które poprzedzały Wielkanoc, świętowanie Paschy Chrystusa. W III wieku ten czas rozszerzono na cały tydzień, a bardzo szybko w środowisku egipskich mnichów zrodziło się takie pragnienie, aby w liturgii zachować biblijną symbolikę 40 dni. Liczba 40 pojawia się w wielu ważnych momentach w Piśmie Świętym. 40 lat trwała wędrówka Izraelitów do Ziemi Obiecanej, 40 dni spędził Mojżesz na Górze Horeb, potem 40 dni Eliasz toczył walkę zakończoną zwróceniem się ku Panu Bogu. No i oczywiście 40 dni to liczba nawiązująca do bezpośredniego przygotowania, jakie Chrystus odbył na pustyni, na górze kuszenia. Stąd Kościół chciał, aby w liturgii zachować symbolikę 40 dni i stąd zrodziła się praktyka okresu liturgicznego, który potem nazwano Wielkim Postem. Wielki Post można dobrze przeżyć. Można trochę mniej siedzieć przed telewizorem czy komputerem, można trochę więcej się modlić, można iść do kościoła na wielkopostne nabożeństwa. Nie „trzeba". Można. Życzę błogosławionego czasu Wielkiego Postu i ogromnej radości ze Zmartwychwstania Pana Jezusa.

ks. Piotr Napieralski

Kolęda 2021

Duszpasterskie Odwiedziny Rodzin czyli Kolęda, ma na celu przede wszystkim to, aby sam Chrystus wstąpił do naszych domów przynosząc pokój i radość. W tym roku z racji pandemii kolęda miała inny wymiar. W liście pasterskim skierowanym do wiernych diecezji na IV Niedzielę Adwentu ks. biskup diecezjalny Tadeusz Lityński napisał: „W tym roku to wierni udadzą się z kolędą do duszpasterzy. Będzie to czas kolędowania, słuchania Ewangelii, modlitwy i błogosławieństwa. Zachęcam wszystkich, aby na miarę możliwości wziąć udział w takim spotkaniu. Niech będzie ono wyrazem podtrzymywania wiary i odpowiedzialności za wspólnotę." Przez styczeń, codziennie od poniedziałku do piątku na Mszach Św. wieczornych ogarnialiśmy modlitwą wszystkich parafian z poszczególnych ulic, wypraszając dla nich u dobrego Boga łaski na cały Nowy Rok, przez pośrednictwo patronki naszej parafii, Pani Wniebowziętej. Było wspólne przeżywanie Eucharystii, kolędowanie i szczególne błogosławieństwo. Błogosławiliśmy też wodę, którą (ze względów sanitarnych) parafianie przynosili we własnych pojemnikach, a którą po powrocie do domów wierni pokropili swoje domy i mieszkania. I tak przeżyliśmy tegoroczną kolędę. Z wiarą i Bożym błogosławieństwem wchodząc w Nowy Rok idziemy z nadzieją w przyszłość, że ten rok przyniesie „normalność" i lepszy czas, że za rok kapłani, jak na kolędę przystało, pobłogosławią nas i nasze domy.

ks. proboszcz Paweł Konieczny

Świętymi bądźcie

W IV Niedzielę Adwentu, 20 grudnia 2020r. poszerzyło się grono ministranckie w naszej parafii o 4 ministrantów i 2 lektorów. Promocja odbyła się podczas Mszy Świętej o godz. 12:00. Do Służby Liturgicznej Ołtarza, młodych adeptów włączył ksiądz proboszcz Paweł Konieczny. Chłopcy stali się umiłowanymi uczniami Jezusa Chrystusa. Lektorom i ministrantom życzę, by świadomi wielkiej godności ministranta, na podobieństwo św. Dominika Savio, patrona ministrantów, pełnili świętą służbę przy ołtarzu Pana.

ks. Tomasz Szczepanik
- opiekun ministrantów

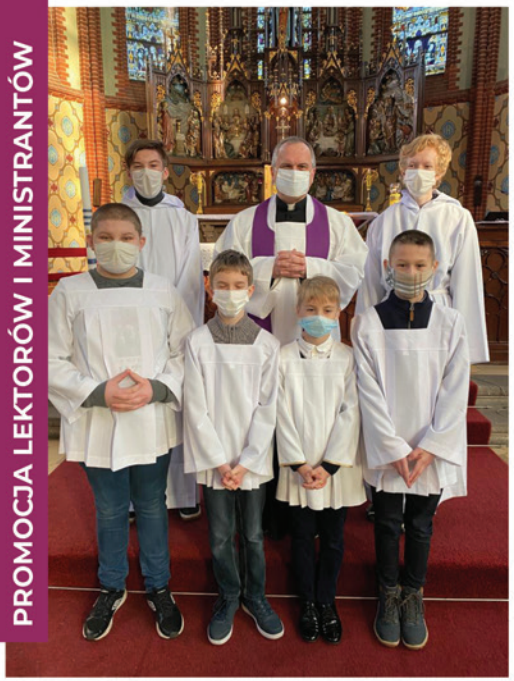

Ołtarz Główny (cz. 8)

Stojąc przed ołtarzem po obu stronach tabernakulum widzimy dwie sceny z wiązane z Patronką naszego kościoła. W poprzedniej części omówiliśmy tę po lewej stronie, która przedstawia narodzenie Maryi. W tej części omówimy scenę po prawej stronie tabernakulum, czyli scenę przedstawiającą zaśnięcie Maryi. Artysta w tej scenie wyraził wielki ból i żal, jaki zawsze gości w sercu ludzi, którzy żegnają odchodzącą z tego świata kochaną osobę. Chrześcijanie jednak, mimo łez i bólu, wiedzą, że śmierć nie jest końcem życia, ale tylko przejściem przez bramę śmierci do życia wiecznego. Kościół Wschodni mówi o zaśnięciu Matki Bożej, natomiast Kościół Zachodni, o Jej wniebowzięciu. Choć i w ikonografii Kościoła Zachodniego także są przykłady zaśnięcia Maryi (np. ołtarz Wita Stwosza w kościele Mariackim w Krakowie). Jedna i druga tradycja to wydarzenie z życia Maryi obchodzi tego samego dnia, czyli 15 sierpnia. W Jerozolimie w dolinie Jozafata jest kościół wzniesiony na rozkaz cesarza Maurycjusza (żył na przełomie VI/VII w.), który zbudowany został nad Grobem Matki Bożej. Jest on pusty, bo Maryja z ciałem i duszą została wzięta do nieba. Zaśnięcie (śmierć) Maryi i jej wniebowzięcie jest prawdą, która dzięki papieżowi Piusowi XII w 1950 roku stała się dogmatem ogłoszonym w konstytucji apostolskiej „Munificentissimus Deus". Artysta tworząc w ołtarzu głównym te dwie sceny: narodzin i zaśnięcia (śmierci) Maryi przedstawił nam prawdę, że ta którą czcimy jako Niepokalaną Matkę Boga była i jest zwykłym człowiekiem, jak każdy z nas, lecz za swoje dozgonne „fiat" została wynagrodzona.

ks. Paweł Konieczny

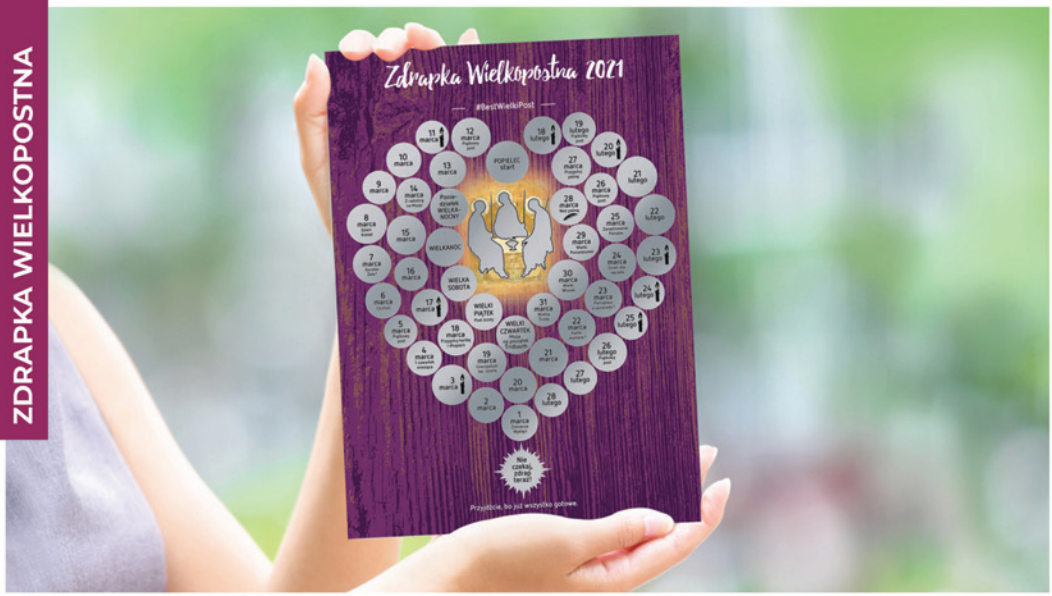

Zdrapka Wielkopostna

Drogi Czytelniku, przed Tobą ponad 40 inspiracji na każdy dzień Wielkiego Postu. „Zdrapka Wielkopostna" pomoże Ci przeżyć ten czas rozważając drogę, na którą zaprasza nas Kościół - post, modlitwę i jałmużnę. „Zdrapka Wielkopostna" organizowana jest od 2015 roku przez Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego. Wspólnotę tworzą chrześcijanie, którzy pragną bardziej naśladować Jezusa Chrystusa. Przeżywając Duchowość Ignacjańską w życiu codziennym oraz poznając obszar świeckiego powołania, poszukują sposobów, by wnieść własny wkład w życie i misję Kościoła. Zdrapka jest jednym z podjętych działań apostolskich mających już wymiar światowy. Co roku, na początku Wielkiego Postu, setki tysięcy osób w Polsce i za granicą otrzymuje zdrapkę od swoich bliskich, wychowawców, misjonarzy i pasterzy. W 2019 oraz 2020 roku treść zdrapki została także przetłumaczona na języki obce - zdrapkę odkrywali m.in. mieszkańcy Tajwanu i Hong Kongu. Celem zdrapki jest pomoc w głębszym przeżywaniu czasu Wielkiego Postu. Wykonywanie proponowanych codziennie „zdrapywanych" ćwiczeń duchowych - zadań pomaga rozpoznawać i odnajdywać Boga w małych sprawach codziennego życia. Proponujemy wartościowe treści służące m.in. wzrostowi duchowemu człowieka, integracji rodzin, pogłębianiu relacji międzyludzkich, budowaniu wspólnoty. Hasło tegorocznej zdrapki to: "Przyjdźcie, bo już wszystko gotowe" (Łk 14, 17). Autorzy dostosowali treści zadań zdrapki do aktualnych warunków zmagania się z pandemią w kraju. Z racji na panujące obostrzenia, ograniczoną ilość uczestników Liturgii, myśląc o tych, którzy Eucharystię ze względów zdrowotnych przeżywają w domach - pragniemy, żeby korzystający ze zdrapki przygotowali się duchowo do świąt Wielkiej Nocy. Niech to „narzędzie", które dajemy, stanie się formą ćwiczeń duchowych, rekolekcji, niech umocni wiarę, odnowi morale i przygotuje do świąt zmartwychwstania. Startujemy w Środę Popielcową, 17 lutego. Życzymy wszystkim dobrego duchowego przeżycia Wielkiego Postu, umocnienia w dobrym i owocnego przygotowania się do świąt.

Redakcja „Wspólnoty"

Jaka jest symbolika kolorów ornatów?

ks. Piotr Napieralski:

Na początku trzeba sobie zadać pytanie: po co są kolory w liturgii? Kolory mają nam zwrócić uwagę na to, że kapłan przy ołtarzu wykonuje czynności święte. Mają one wyróżnić kapłana, dlatego kolorów używa się w zasadzie podczas wszystkich czynności liturgicznych. Sam kolor ma podkreślić i symbolizować, co przeżywamy w dane święto czy w okresie liturgicznym. Symbolika kolorów ewoluowała na przestrzeni lat. Jest też zależna od danej kultury. Innych kolorów używa się np. w krajach azjatyckich czy afrykańskich, w których symbolizują zupełnie coś innego niż np. w naszej kulturze.

W Polsce stosuje się następujące kolory: Kolor biały wyraża przede wszystkim radość, ale także bóstwo, czystość. Używany jest podczas wszystkich świąt Pańskich (tj. Boże Narodzenie, Wielkanoc), w święta maryjne oraz w święta świętych Pańskich, którzy nie byli męczennikami. Kolor zielo-

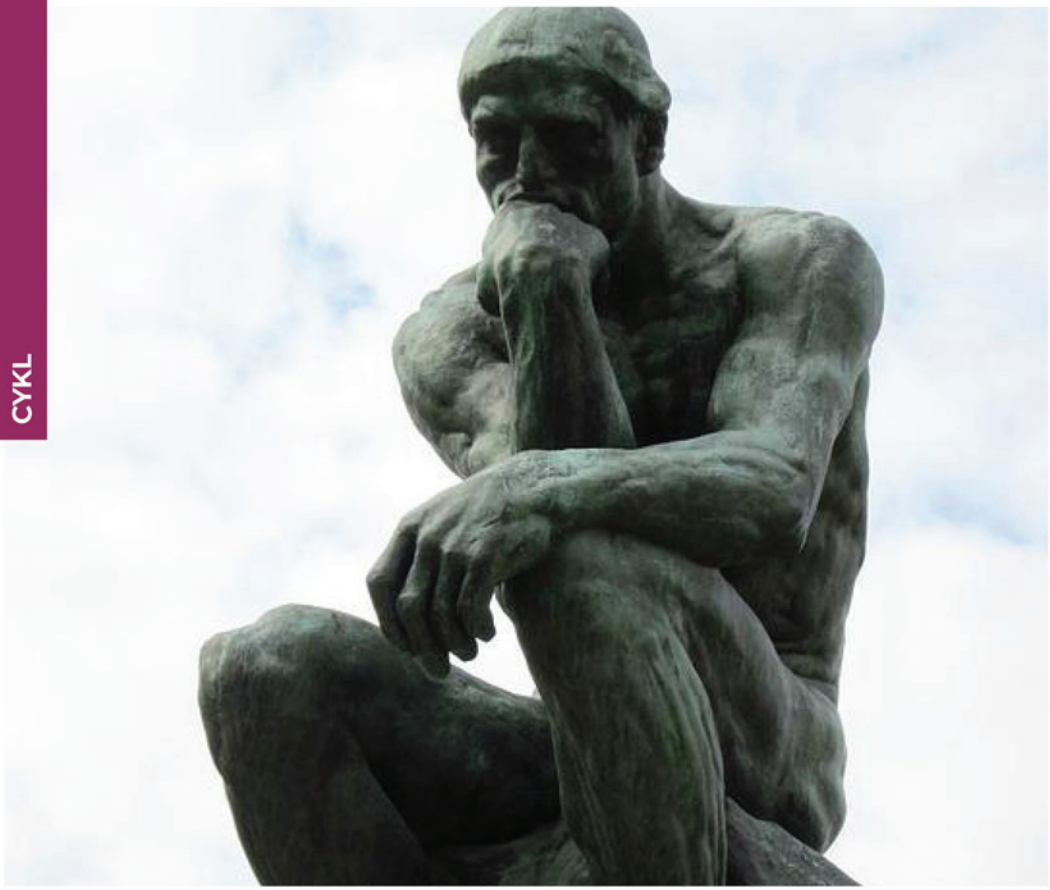

ny symbolizuje życie, nadzieję i jest stosowany przez cały okres zwykły, czyli przez większą część roku liturgicznego.

Kolor czerwony z jednej strony wyraża królewskość, z drugiej krew. Jest także symbolem Ducha Świętego. Stosuje się go m.in. w Niedzielę Palmową, Wielki Piątek, Zesłanie Ducha Świętego, a także we wspomnienia świętych męczenników. Kolor filetowy wyraża pokutę. Stosuje się go podczas Adwentu, Wielkiego Postu i nabożeństw pokutnych. Można używać go także podczas Mszy pogrzebowych zamiast koloru czarnego, który wychodzi już z użycia. Szczególnym kolorem jest kolor różowy, gdyż stosuje się go tylko w 2 niedziele roku. Jest to 3. Niedziela Adwentu oraz 4. Niedziela Wielkiego Postu. Niedziele te przypadają po połowie danego okresu. Ciekawym przypadkiem jest kolor niebieski, który nie występuje w przepisach liturgicznych. W święta maryjne powinno używać się koloru białego, choć w niektórych parafiach znajdziemy ornaty niebieskie. I jest jeszcze kolor złoty - to bardziej uroczysty kolor i może zastąpić każdy inny prócz fioletowego. Może być używany, gdy dana wspólnota przeżywa ważną uroczystość, dla podkreślenia jej rangi. Kolor ten używany jest np. podczas Mszy z udziałem biskupa, podczas odpustu.

Podziękowania

Za nami okres Bożego Narodzenia, choć jeszcze do uroczystości Ofiarowania Pańskiego, czyli do 2 lutego, śpiewamy kolędy i pozostają świąteczne dekoracje w kościele i naszych domach. Dekoracje bożonarodzeniowe, na które składają się choinki, szopka, stroiki, zawsze są tymi elementami, które pomagają nam w przeżywaniu tych jakże rodzinnych świąt. Chciałbym gorąco i serdecznie podziękować wszystkim tym, którzy w jakikolwiek sposób dołożyli (dosłownie i w przenośni) swojej „ręki" do świątecznej dekoracji w naszym kościele. Mimo pandemii jest ona może skromniejsza, ale jak zawsze piękna i przemawiająca. Dziękuję szczególnie Ani Grin, która razem z braćmi Wimborami: Wojciechem i Krzysztofem włożyli w dekoracje swój talent i czas. Dziękuję s. Emilii za pomoc w przygotowaniu świątecznego wystroju naszego kościoła. WIELKIE DZIĘKI!

ks. Paweł Konieczny

Panu dzięki oddawajmy

„Aby, pomimo różnych trudności Gwiazda Betlejemska wskazująca drogę Trzem Królom również i nam wskazała drogę do miłości, zgody i pokoju". (sanktuariumlubasz.pl). Czas epidemii sprawił, że VI Żarski Orszak Trzech Króli odbył się w zmienionej formie. Nie wyruszyliśmy, jak co roku w orszaku, ale zgromadziliśmy się przed kościołem i z zachowaniem obostrzeń, kolędowaliśmy na cześć Pana. Towarzyszył nam zespół „Ad Dei Gloriam" z Mińska na Białorusi z parafii Jana Chrzciciela. Parafianie i przybyli goście zachęceni do przebrania się, przyoblekli się w korony i kolędowali. Trzej Królowie przynieśli dary nowo narodzonemu, prośmy Dzieciątko, aby nie tylko nam każdy dzień przyniósł dobro, ale i byśmy kroczyli drogą miłości, zgody i pokoju. Dziękujemy wszystkim, którzy skorzystali z zaproszenia i jak co roku przybyli, by w uroczystość Trzech Króli wspólnie kolędować.

Anna Grin

Światło służby

Historia zaczyna się w Betlejem, mieście położonym w Autonomii Palestyńskiej, które przez lata było w centrum napięć politycznych, konfliktów zbrojnych oraz ataków terrorystycznych. Właśnie tam ponad dwa tysiące lat temu narodził się Jezus Chrystus. W Grocie Narodzenia Pańskiego w Betlejem płonie wieczny ogień. To właśnie od niego co roku odpala się jedną malutką świeczkę, której płomień niesiony przez skautów w wielkiej sztafecie przez kraje i kontynenty obiega świat. Sam moment odpalania Światła w Betlejem jest wyjątkowy. Dla tej idei ludzie potrafią na chwilę się zatrzymać, powstrzymać złość i gniew. W 29-letniej historii Betlejemskiego Światła Pokoju, w zmieniających się warunkach politycznych,

nigdy nie zdarzyło się by Światło nie wyruszyło z Betlejem w swoją drogę. To czyni ze Światła znak pokoju, poświadczenie wzajemnego zrozumienia i symbol pojednania między narodami. Takim darem skauci z całej Europy, a wśród nich harcerki i harcerze ZHP pragną podzielić się ze wszystkimi. Niosąc lampiony ze Światłem do parafii, szkół, szpitali, urzędów i domów, dzielą się radosną nowiną i krzewią największe uniwersalne wartości braterstwa i pokoju. (https://swiatlo.zhp.pl/idea/) 20.12.2020r. na Mszy Św. o g. 9:00 zapłonęło w naszej parafii Betlejemskie Światło Pokoju, które przynieśli harcerze Chorągwi Ziemi Lubuskiej ZHP Żary. w TEN SPOSÓB płomień z Groty Narodzenia zapłonął na naszych wigilijnych stołach - niech jego blask rozpromienia mroki życia, podtrzymuje świąteczny i dobry nastrój. Dziękujemy Harcerzom za inicjatywę i przekazanie Światła Pokoju.

Magdalena Suchecka

Warto przemyśleć

W tym numerze omówię jeden z najczęstszych błędów żywieniowych, który obserwuje w swojej praktyce dietetycznej. Są to dwie radykalne postawy żywieniowe stosowane naprzemiennie na przestrzeni kilku tygodni, czy też miesięcy. Załóżmy, że przez dłuższy lub krótszy okres, staramy się odżywiać prawidłowo, unikamy słodyczy, odstawiamy cukier. Pijemy zielone koktajle, wszystkie posiłki przygotowujemy od postaw, unikamy soli, odmierzamy tłuszcze, pijemy 3 litry wody dziennie, ćwiczymy każdego dnia i nagle z dnia na dzień to przerywamy. Po czym, nadrabiamy wszystkie odmówione sobie smakołyki. Powoli, coraz mniej pijemy wody mineralnej, jemy mniej owoców, warzyw a w zamian pochłaniamy duże ilości kalorii, tłuszczów i cukru. Reasumując, spożywamy posiłki zupełnie odmienne od tych „kiedy byliśmy na diecie". Nasza waga zaczyna szybko wzrastać, pojawia się frustracja, że nigdy na nic nie możemy sobie pozwolić, bo od razu tyjemy. Tyle, że wzrost wagi w tej sytuacji jest naturalną reakcją naszego organizmu. Zdecydowanie lepszym rozwiązaniem jest spożywanie każdego dnia w miarę podobnej ilości kalorii według swojego indywidualnego zapotrzebowania kalorycznego, które każdy z nas ma inne w zależności od wzrostu, wagi czy wieku. Żywienie, które oparte jest o zasady zdrowego odżywiania czy też zasady piramidy żywieniowej w połączeniu z naszymi indywidualnymi preferencjami smakowymi. Dzięki temu można pozwolić sobie na ulubiony smakołyk, ale rzadko i w małych ilościach dalej prawidłowo się odżywiając. Każda dieta nawet redukująca masę ciała może być smaczna, może zawierać ziemniaki, mączne potrawy, desery przygotowane w odpowiedni sposób i w odpowiedniej ilości. Podsumowując chciałabym przypomnieć, że odżywianie ma wpływ nie tylko na masę ciała, ale na cały nasz organizm również na gospodarkę hormonalną, odporność, ciśnienie krwi, pamięć, aktywność fizyczną, wygląd skóry. Zatem warto przemyśleć sposób swojego żywienia, nawet jeżeli teraz jesteśmy zdrowi.

Justyna Berestecka

Redakcja: ks. proboszcz Paweł Konieczny, Anna Grin
Skład graficzny: Agencja Reklamowa Przegłos Artur Ławecki
Druk: Drukarnia Dechnik
Nakład: 300 szt.

Parafia WNMP • ul. 11 Listopada 30 • 68-200 Żary • tel. 512 674 664 • www.wnmpzary.pl
Redakcja zastrzega sobie prawo do nadawania tytułów, podpisów, oraz adiustacji tekstów.